

Resolutsioon

2. mai 1992. aasta Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artiklit 40 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised nagu põhikohtuasjas käsitletavad siseriiklikud õigusnormid, mis, põhinedes nõukogu 24. juuni 1988. aasta direktiivi 88/361/EMÜ asutamislepingu artikli 67 rakendamise kohta artikli 6 lõikel 4 (Amsterdami lepinguga tühistatud säte), keelavad Liechtensteini Vürstiriigi kodanikul omandada liidu liikmesriigi territooriumil asuvat lisaeluaset, mistõttu on siseriiklik ametiasutus kohustatud need õigusnormid kohaldamata jätma.

(¹) ELT C 328, 4.12.2010.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksamaa) 18. veebruaril 2011 — Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof versus Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi ja Heinz Ulrich Kessel

(Kohtuasi C-72/11)

(2011/C 252/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Süüdistatavad: Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi, Heinz Ulrich Kessel

Eelotsuse küsimused

1. Kas kättesaadavaks tegemine määruse (EÜ) nr 423/2007 (¹) artikli 7 lõike 3 tähenduses eeldab, et loetellu kantud isik/üksus saab majandusressurssi rahaliste vahendite või teenuste hankimiseks kohe kasutada? Või tuleb määruse (EÜ) nr 423/2007 artikli 7 lõiget 3 tõlgendada nii, et kaudselt kättesaadavaks tegemise keeld hõlmab sellise toimiva, kuid veel töökorda seadmata majandusressursi (käesolevas asjas vaakumahi) tarnimist Iraanis asuvale kolmandale isikule ja paigaldamist sama isiku juures, mille abil kavatakse kolmas isik hiljem valmistada tooteid määruse IV ja V lisas loetletud juriidilisele isikule, üksusele või asutusele?
2. Kas määruse (EÜ) nr 423/2007 artikli 7 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et kõrvalehoidmisega saab tegemist olla vaid siis, kui teo toimepanija viib oma tegevuse — siiski vaid näiliselt — vastavusse määruse (EÜ) nr 423/2007 artikli 7 lõigetest 1–3 tulenevate keeldudega, mistõttu ei hõlma keelustavad normid kõnealust tegevust isegi kõige laiema tõlgenduse puhul? Kas kõrvalehoidmise keelu ja kättesaadavaks tegemise keelu koosseisud välistavad seega üksteist

vastastikku? Jaatava vastuse korral: kas tegevust, mida (kaudselt) kättesaadavaks tegemise keeld (veel) ei hõlma, saab siiski käsitada kõrvalehoidmisena määruse (EÜ) nr 423/2007 artikli 7 lõike 4 tähenduses?

Või kujutab määruse (EÜ) nr 423/2007 artikli 7 lõige 4 endast varusätet, mille alla võib subsumeerida mis tahes teo, mille tagajärjel tehakse majandusressurs lõpuks loetellu kantud isikule või üksusele kättesaadavaks?

3. Kas määruse (EÜ) nr 423/2007 artikli 7 lõikes 4 sisalduv koosseisutunnus „teadlikult ja tahtlikult“ eeldab ühelt poolt seda, et kättesaadavaks tegemise keelust kõrvalehoidmisest, mis on tagajärg või eesmärk, ollakse tegelikult teadlik, ja teiselt poolt seda, et olemas on kaugemale minev voluntaativne element, seda vähemasti tähenduses, et teo toimepanija keelust kõrvalehoidmist igatahes möönab? Või peab teo toimepanija keelust kõrvalehoidmise lausa eesmärgiks seadma, seega tegutsema kavatselt?

Või ei ole teadlik kõrvalehoidmine nõutav ja piisab pigem sellest, et teo toimepanija peab keelust kõrvalehoidmist üksnes võimalikuks ja seda möönab?

(¹) Nõukogu 19. aprilli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 423/2007, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 103, lk 1).

Longevity Health Products, Inc 13. mail 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 9. märtsi 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-190/09: Longevity Health Products, Inc. versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused); teine menetluspool: Performing Science LLC

(Kohtuasi C-222/11)

(2011/C 252/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Longevity Health Products, Inc (esindaja: advokaat J. Korab)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Performing Science LLC

Apellandi nõuded

- tunnistada äriühingu Longevity Health Products, Inc. apellatsioonkaebus vastuvõetavaks,
- tühistada Üldkohtu 9. märtsi 2011. aasta otsus kohtuasjas T-190/09, ja

— mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Kaubamärgi kasutamise vabaduse piiramist saab õigustada ainult avaliku huviga, nagu näiteks asjaomase valikkuse võimaliku eksitamisega. See on aga käesoleval juhul välistatud, kuna nii kutseala asjatundjad kui ka asjaarmastajad suudavad eristada kaubamärki 5 HTP ja 5-hüdroksü-trüptofaani meetodilist nimetust.

Kutseala asjatundjad nagu näiteks farmatseudid ja veterinaarid teavad, et pisimadki muudatused keemianomenklatuuri mõistetes või keemilistes valemites võivad kaasa tuua olulisi erinevusi aine struktuuris. Nende isikute ring kasutab kahtlemata edasi korrektset keemilist nimetust, mis ei ühti kaubamärgiga.

„Teadlikud isikud”, st asjaomastest toodetest huvitatud asjaarmastajad ja tarbijad teavad samuti, et keemianomenklatuuri kantud erinevate ainete nimetustest tuletatud nimed võivad üksteisest erineda väga vähesel määral, kuid väikseimgi nime erinevus on seotud suurte erisustega ainete farmakoloogilistes, keemilistes ja füüsilistes omadustes.

Kuna sellistest asjaarmastajatest koosnev avalikkus, kes ei ole asjaomastest toodetest huvitatud, ei suuda niikuinii omavahel seostada kaubamärki 5 HTP ja keemilist ainet 5-hüdroksü-trüptofaan, siis ei saa seda kaubamärki pidada ka neid eksitavaks.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) 20. mail 2011 — RVS Levensverzekeringen NV versus Belgia riik

(Kohtuasi C-243/11)

(2011/C 252/25)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: RVS Levensverzekeringen NV

Vastustaja: Belgia riik

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta direktiivi 2002/83/EÜ⁽¹⁾ elukindlustuse kohta artikkel 50, mille lõike 1 kohaselt, ilma et see piiraks kogu edasist kooskõlastamist, kohaldatakse iga elukindlustuslepingu suhtes ainult kohustuse liikmesriigi elukindlustusmaksude kaudseid makse ja maksutaolisi lõivusid ja mille lõike 3 kohaselt kuni edaspidise kooskõlastamiseni kohaldab iga liikmesriik tema territooriumil kohustusi võtvate elukindlustusseltside suhtes esimese lõigu alusel nõutavate kaudsete maksude ja maksutaoliste lõivude maksmise tagamiseks oma siseriiklike õigusnorme, on vastuolus selliste siseriiklike õigusnormidega, nagu WDRT artikkel 173 ja artikkel 175/3, mille kohaselt tuleb kindlustuslepingutelt (sealhulgas elukindlustustelt) tasuda iga-aastast maksu, kui riski asukoht on Belgias, eelkõige kui kindlustusvõtja alaline elukoht on Belgias, või kui kindlustusvõtja on juriidiline isik, siis kui selle juriidilise isiku, kelle suhtes leping on sõlmitud, püsiv tegevuskoht asub Belgias, jättes arvesse võtmata kindlustusvõtja elu- või asukoha lepingu sõlmimise ajal?
2. Kas ELTL-i artiklitest 49 ja 56 tulenevad ühenduse õiguse põhimõtted isikute ja teenuste vaba liikumise takistuste kõrvaldamise kohta ühenduse liikmesriikide vahel on vastuolus siseriikliku õigusnormiga, näiteks WDRT artikliga 173 ja artikliga 175/3, millele vastavalt tuleb kindlustuslepingutelt (sealhulgas elukindlustustelt) tasuda iga-aastast maksu, kui riski asukoht on Belgias, eelkõige kui kindlustusvõtja alaline elukoht on Belgias, või kui kindlustusvõtja on juriidiline isik, siis kui selle juriidilise isiku, kelle suhtes leping on sõlmitud, püsiv tegevuskoht asub Belgias, jättes arvesse võtmata kindlustusvõtja elu- või asukoha lepingu sõlmimise ajal?

⁽¹⁾ EÜT L 345, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Cluj (Rumeenia) 23. mail 2011 — Kriminaalmenetlus Rareș Doralin Nilaș, Gicu Agenor Gâncă, Ana Maria Opreani (sünd. Șchiopu), Sergiu Dan Dascăli, Ionuț Horea Baboși süüdistuses

(Kohtuasi C-248/11)

(2011/C 252/26)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Cluj

Süüdistatavad põhikohtuasja kriminaalmenetluses

Rareș Doralin Nilaș, Gicu Agenor Gâncă, Ana Maria Oprean (sünd. Șchiopu), Sergiu Dan Dascăli, Ionuț Horea Baboș